

[Hanne Severinsen]

sådan noget som udledninger fra rodzonen, så er det jo altså ikke noget, man kan stille sig op og dekretere, at pr. den og den dato så er det sådan og sådan. Derfor er der jo også lagt op til, at man både skal diskutere mål og midler, når det gælder vandmiljøplanens landbrugsdel.

Og så vil jeg for øvrigt sige om det med asbesthysteri og hovsapolitik, at jeg synes altså også nok nogle gange, at pressen er med til snart at gå i den ene retning og snart i den anden retning. Jeg husker tydeligt, dengang vi havde hele debatten om asbest, at vi havde en boligminister, der faktisk sendte cirkulærer ud, hvor han gjorde opmærksom på, at man jo kunne handle lidt mindre panikagtigt, end kommunerne rent faktisk gjorde, så det var ikke regeringen, der lagde op til hovsapolitik, det var i høj grad ude omkring, at man reagerede, fordi man blev hysterisk, når man så, hvordan pressen opførte sig.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til fru Hanne Severinsen, at jeg har set den rapport, og det er derfor, jeg gik på talerstolen, for den bekræfter dels, hvad de 22 udenlandske forskere talte om, da de lavede undersøgelsen, og dels bekræfter den også vandmiljøinstitutternes rapport.

Jeg vil da godt citere bare en enkelt linie fra side 7: »Vandmiljøplanens landbrugsdel hviler imidlertid som nævnt med hensyn til talangivelserne på et usikkert grundlag.« Det var en af dem.

Jeg vil godt tage en anden her fra side 2, hvor man taler om det pres, der har været, og hvordan det forskellige er blevet til: »Baggrunden for vedtagelse af vandmiljøplanen er ikke nye rationelle overvejelser og ny viden, men derimod det forhold, at det politiske system i den korte, hektiske periode blev sat under massivt pres.« Det var det, der var årsag til, at fru Hanne Severinsen og andre kastede 33 mia. kr. i grams uden at vide noget som helst om, hvilke virkninger det ville få.

Og når jeg siger det her, så er det, fordi jeg til nød kan sige, at SF og måske også Socialdemokratiet har bekendt kulør, og de har sagt, hvorledes de mener, det bør være, men det, der er galt med Venstre og Konservative, er, at man taler med to tunger, den ene ude i forsamlingshuset og den anden herinde.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg kan forstå, at både hr. Ahlmann-Ohlsen og hr. Gammelgaard er ganske velforberedte og har gransket hukommelsen på det her med vandmiljøplanen. Det er jeg da glad for, det er der jo brug for i den meget forvirrede debat, hvor det ikke er til at se, hvad der er fup, og hvad der er fakta. Derfor vil jeg spørge hr. Ahlmann-Ohlsen, om det ikke er sådan, at det, der egentlig skete, da vandmiljøplanen blev vedtaget, var, at man stort set opretholdt, hvad der var vedtaget ved NPO-forliget to år tidligere på landbrugssiden. Dog gav man landbruget en yderligere frist på to år til at opføre opbevaringskapacitet for gylle, altså man lempede for landbruget, mens man skærpede ganske meget for beboerne i byerne.

Er det ikke det, der egentlig skete? Nu tager vi ikke hensyn til, hvad forskellige forfattere har skrevet i bøger, og al den forvirring, der er bragt over hele den debat. Men er det ikke det, der er sket?

Det andet, jeg vil spørge hr. Ahlmann-Ohlsen om, er, om det ikke var sådan, at der i hvert fald var ét parti, der fremførte, at man kunne slippe billigere om ved at rense for nitrat, hvis man koncentrerede sig om at lade landbruget bære den byrde i stedet for byerne, og det parti var SF? Når nu hukommelsen er så god, vil jeg gerne have hr. Ahlmann-Ohlsen til at give et svar på de to spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil sige til hr. Knud Lind, at jeg synes, han skulle tage at læse konklusionen fra ATV-rapporten én gang til. For det er rigtigt, at man diskuterer tallene, det er rigtigt, at man diskuterer, om man overhovedet vidste nok om, hvor meget nitrat der røg ud, og den slags ting, men det er jo ikke det, der er det afgørende.

Det afgørende er, at det, man rent faktisk har gjort med gylletanke, ajlebeholdninger osv., er en god miljømæssig foranstaltning. Det er en god miljømæssig foranstaltning, som rent faktisk har haft, som der står, en gavnlig virkning på miljøet, uomtvisteligt, og det er jo det afgørende. Det vil sige, der er altså ikke foretaget nogen som helst fejlinvestering på det punkt.